

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

Reflexio X. Argumentvm Historicvm VI. Partim Ex Orthodoxis, Partim Ex
Heterodoxis Authoribus Pro Primatu D. Petri, Est Institutio Episcoporum
Per Orbem Fere Universum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

REFLEXIO X.

ARGVMENTVM HISTORICVM VI. PARTIM EX ORTHODOXIS, PARTIM EX HETERODOXIS AUTHORIBUS PRO PRIMATU D. PETRI, EST INSTITUTIO EPISCOPORUM PER ORBEM FERE UNIVERSUM.

Dixi paulò superiùs, si Seculo post Christi natales VII. universi ac singuli in orbe universo ita conspirâssent Archiepiscopi & Episcopi in unum supremum caput, Episcopum nempe Romanum, inusitato prorsus miraculo Deus totius Ecclesiæ suæ sensus & animos adeò illustrâssent, ut hæc ipsissima hæctenus inaudita inspiratio, uti vocamus, instar legis & instituti divini posset accipi & propemodum adorari. Ut res clariùs tanquam pleno meridie luceat, simulque eruditionis avidus Lector Romanæ Ecclesiæ Hierarchiam identidem ampliùs suspiciat, plerosque totius orbis Ecclesiasticos Præsules in compendio huc juvat apponere. Ansam ita rem scribendi dedit cum Sociis Hübnerus in suis tomulis de Regibus in lucem editis, in quibus sparsim Ecclesiæ Catholicæ tangit Antistites, eximio sanè Orthodoxorum omnium solatio, quod sui, *ut denuo memorem*, & dictorum suorum crebrò immemor scripserit auctori suo parùm faventia, imò penitus contraria.

Patriarchatus Antiochenus omnium primus & antiquissimus institutus est ab ipso Apostolorum Principe Petro Seculo Christi I. an. 36. Numeravit Patriarcha sua sub potestate præter Sedem suam Patriarchalem per Syriam, Ciliciam, Isauriam, Mesopotamiam, Phæniciam & Arabiæ partem Sedes Metropolitanas 11. cum Episcopis minoribus. - 128.

Patriarchatus Alexandrinus Secul. I. inchoatus est. Patriarcharum omnium primus floruit D. Marcus Evangelista: proximè

ximè secuti sunt DD. Dionysius, Athanasius, Cyrillus &c. Suberant horum potestati Ægyptus & universa Lybia, in quibus numerati sunt Archiepiscopi 10. cum Episcopis minoribus 114.

Episcopatus Hierosolymitanus à S. Jacobo Minore Secul. I. conceptus, Concilii Nicani tempore conversus est in Archiepiscopatum, Primati Cæsareensi in Palæstina subditum. Tandem procurante Justiniano I. Imperatore Hierosolymis Patriarcha institutus per Palæstinam, Phæniciam & Arabiam, numeravit sua sub potestate 6. Archiepiscopos & Episcopos Suffraganeos 100.

Episcopatus Byzantinus in Patriarchatum Constantinopolitanum Seculo IV. conversus, & Seculo VI. tempore Conciliorum I. atque II. Constantinopoli celebratorum confirmatus, per Scythiam Europæam, Græciam Asiaticam item Europæam, atque Pontum universum, sub potestate sua numeravit partim Primates, partim Archiepiscopos cum Episcopis Suffraganeis circiter 512.

Atque hic Status fuit Ecclesiæ veteris per Europam Orientalem & Asiam: uno sub capite membra plurima, veluti ex Conciliis maximè apparuit. *Vide inferius.*

In partibus Meridionalibus Pontifici Romano tanquam Patriarchæ & Primati etiam suberant per universam Italiam, Illyricum, Africam & Hispaniam Archiepiscopi omnino multi: namque Romani Pontificis tanquam *Metropolitæ immediati*, uti dicimus, potestati & jurisdictioni Seculo IV. & V. jure subiciebantur per Latium novum ac vetus, item per Campaniam Romanam, Tusciam, Umbriam, utrumque Picenum, Samnium, Apuliam, Calabriam, Lucaniam &c. Episcopi circiter 80. quorum multi successu temporis in Archiepiscopos sunt conversi adeò, ut præter Romanum Pontificem, & Patriarcham Venetum per universam Italiam & vicinas Italiæ insulas facilè numerati fuerint, & hodie numerentur Archiepiscopi ultra 40. cum Episcopis Suffraganeis circiter 200.

Non minus subdebantur immediatæ simulque supremæ Romani Pontificis potestati Archiepiscopus Mediolanensis, Raven-
natis, Aquilejensis, Siracusanus & Calaritanus, quibus om-
nibus subordinati fuerunt Episcopi plures quam 300.

In toto Illyrico Pontifici simulque Patriarchæ Romano post
Constantini M. fata parebant partim Primates, partim Archie-
piscopi 16. cum Episcopis facile 100.

In Africa, quam in septem Ecclesiasticas provincias divise-
runt, omnibus tanquam Primas præerat Episcopus Carthaginen-
sis: in ipsas verò provincias septem sunt divisi Episcopi omnino
multi; in provincia nimirum Proconsulari numerati fuerunt ali-
quando Episcopi.

	-	-	-	105.
In provincia Numidiæ	-	-	-	142.
In provincia Bizacena	-	-	-	128.
In provincia Mauritanæ Cæsarensis & Tingitanæ	-	-	-	135.
In provincia Mauritanæ Sitifensis	-	-	-	47.
In provincia Tripolitana	-	-	-	12.
In provinciis reliquis numerarunt facile	-	-	-	100.

Atque adeò florente per Africam quondam doctrina Christia-
na numerati sunt Episcopi minimum 500. in septem classes di-
stincti ea methodo, ut cuilibet classi suus præsidet Præses, di-
ctus Senior Episcopus, servata altiori potestate Carthaginensi Pri-
mati, & altissima Romano Pontifici.

In Hispania duo Primates & plures Archiepiscopi jam secu-
lis V. VI. & VII. præerant Episcopis 80.

In provincia nimirum Bætica alter sedebat Primas, cui Se-
des Hispalis; alter verò in provincia Carthaginensi Toleti fige-
bat Sedem. Archiepiscopi fuerunt Tarraconensis, Lusitanus &
alii duo in Gallæcia distincti.

In partibus Occidentis Ecclesiæ status sequenti venit ordine.
In Gallia constituti duo Primates & Archiepiscopi 13.

Primum alter fuit Archiepiscopus Bituricensis in Aquitania; alter Archiepiscopus Arelatensis in regno Arelatensi &c.

Archiepiscopi alii his sunt distincti nominibus: Sextiæ

I. Archiepiscopus Tarentasiensis. II. Narbonensis. III. Narbonensis alter Aquæ Sextiæ Sedem figens. IV. Ebredunensis. V. Burdigalensis. VI. Augustanus Ausciorum. VII. Lngdunensis. VIII. Rothomagensis. IX. Turonensis. X. Senonensis. XI. Visuntinus. XII. Rhemensis. XIII. Trevirensis. Visuntinus tamen & Trevirensis temporis successu inter Germanicos Archiepiscopatus sunt celebrati. Quibus omnibus obedientiam exhibuerunt Episcopi ultra 100.

In Belgio primis post natum Redemptorem Seculis auctoritate Pontificia introducti Episcopatus, conversi demum in Archiepiscopatus 1. Cameracensis cum Suffraganis 4. 2. Mechlinensis cum Suffrag. 6. 3. Ultrajectens. cum Suffrag. 5.

In Magna Britannia simulque Scotia & Hibernia Præmures duo cum Archiepiscopis 6. inter minores Episcopos circiter 60. eminerunt scilicet

I. Primas Britannia Meridionalis dictus est Archiepiscopus Cantionum, seu Dorovernensis, dein verò Cantuariensis.

II. Archiepiscopus Londinensis. III. Carleonensis. IV. Eboracensis. V. S. Andreae. VI. In Scotia Glascensis. VII. In Hibernia Primas Armachanus. VIII. Archiep. Dublinensis & Tuamensis.

Jam verò in Imperio Germanico & vicinis eidem regnis Apostolica auctoritate sunt constituti Archiepiscopi Moguntia, Trevis, Colonia, Laureaci; dein Salisburgi & Visuntii cum Episcopis Suffraganeis talibus ac tantis, ut horum auctoritas & potestas amplissima, Archiepiscoporum multorum potestati æquiparari aut anteferri queat. De Archiepiscopatibus his dictum abundè satis superiùs; id solum non pigebit fortè Lectorem intelligere, quinam Archiepiscopatus & Episcopatus novi antiquis

quis accesserint in Occidentis Imperio & partibus Septentrioni propinquis.

Seculo itaque VII. à D. Benedicto II. Pont. Rom. missum venisse in Franciam Orientalem D. Kilianum cum Sociis Colonato & Theodnano natione Scotis testatur unà cum Historicis Orthodoxis Hübnerus etiam tomul. VII. pag. 155. An verò D. Kilianus unà cum Sociis vocati sint jure Franconiæ Episcopi primi, parum interest litigare. Legatos venisse Româ Episcopali potestate munitos, abundè certum est Historicis. Post extinctum crudelissima morte Kilianum successit ab Urbe missus D. Bonifacius Moguntiaë Archiepiscopus, author & restaurator simul Episcopatum Seculo VIII. in Francia Orientali & aliis in provinciis plurium.

Eodem Seculo VIII. Caroli M. Imperatoris adjutoriò potentissimo animatos Apostolos, varios annuente Pontifice fundamenta jecisse Episcopatus per universam Saxoniam & confines provincias diversis, nòrunt Authores Orthodoxi & fatentur Heterodoxi. Eisdem inter Apostolos celeberrimum nomen obtinuerunt D. Stephanus Magdeburgensium, D. Wilehadus verò Bremensium Doctores; quibus inter imitatores accesserunt DD. Herimburtus & Wilehadus.

Seculo IX. D. Ludgerus Herimberto ultrò concessit Mindensem Infulam; Nuitgardus Bremæ, Hermarius Paderbornæ, S. Suibertus Verdæ sederunt Episcopi: S. Ansgarius verò Archiepiscopus omnium primus S. Remberto cessit Bremensem simul & Hamburgensem Mitram, ut abire liceret in provincias Septentrioni proximiores, ad lucrandum Deo animas.

Seculo X. Imperatore Ottone M. desiderante, & Joan. XIII. Pontifice concedente, Archiepiscopali Pallio Magdeburgi exornatus D. Adelbertus, partim sibi præmisit, partim post se traxit Episcopos diversos in Borealibus regnis instar clarissimorum Siderum exortos:

Merse-

Merseburgi namque an. 968. præluere cœpit Episcoporum primus B. Boso in S. Emerami monasterio Ratisbonæ celeberrimo quondam Monachus.

Havelbergæ annis prioribus B. Udo primus constitutus est Episcopus.

Lubecæ, Schlesvici & Oldenburgi triplicis instar Episcopi circa idem tempus sedere cœpit B. Marcus, quondam Ottoni I. à consiliis.

Lebuzzi an. 965. B. Stephanus instituit Episcopatum, creatus ipse Episcoporum ibidem primus.

Naumburgi Episcoporum omnium primus circa annum 966. doctrinam Christianam Explicavit B. Hugo.

Misniæ Episcopus primus eodem ferè cœpit tempore fulgere B. Burchardus ex monasterio S. Emerami Ratisbonæ evocatus.

Brandeburgi eadem ætate B. Dulim primus confirmatus est Episcopus.

Eodem Seculo X. suadente Ottone M. Haraldus VIII. Danorum Rex laudante Pontifice erexit Episcopatum Schlesvicensem in Ducatu ejusdem nominis; Archufiensem & Ripensem in Juthia; Odeenseensem in Fionia.

Seculo XI. an. 1012. adjectus est Episcopatus Roschildensis in Seelandia.

An. 1065. ex liberalitate Suenonis III. Danorum Regis acceperunt novi Episcopatus quatuor, nimirum Lundensis, conversus deinde in Archiepiscopatum in Sconia, in qua simul erectus Dalbyensis, Wiburgensis verò & Alburgensis in Juthia.

In Sueciam Doctore D. Ansgario Christi Dogmata illata jecerunt fundamentum Episcopatibus successu temporis omnino variis, præsertim verò Upsalensi, qui volente Alexandro III. Pont. conversus est an. 1164. in Archiepiscopatum.

In Polonia Archiepiscopatus Gnesnensis & Cracoviensis beneficio Micislai Ducis ad Orthodoxa sacra conversi, sunt erecti
circa

circa annum 965. consentiente Benedicto VII. Rom. Pont. accessit Archiepiscopatus Leopoliensis in Russia Rubra cum Episcopis Suffraganeis 4. cum prius numerarentur 12. aut plures.

In Bohemia adjectore Boleslao II. Bohemorum Duce Pragæ Episcopatus erectus, Episcopum I. nactus est Dithmarum, alterum verò D. Adelbertum Seculo X.

An. 1343. Joannes Bohemorum Rex, & hujus filius itidem Rex & Imperator ad Clementem VI. Pontificem Avenionem in Galliam profecti, impetrarunt exemptionis privilegium, uti vocamus, adversus Moguntia Archipræsulem; atque adeò Pragæ Archiepiscoporum primus cœpit sedere.

In Hungaria Seculo XI. ex munificentia S. Stephani surrexit Archiepiscopatus Strigoniensis, cui fuerunt subiecti 10. Suffraganei.

Accessit temporis successu Archiepiscopatus Colocensis cum octo Episcopis minoribus.

Omissis multis aliis per orbem univèrsum, jam olim & hodie velut erecto corpore constantibus sibi Archiepiscopatibus, id hoc maximè loco commemoro: nullus Patriarcharum, nullus Primatum, nullus Archiepiscoporum Romano Pontifici, si Constantinopolitanum Seculo VI. primùm & VII. ac unà cum hoc paucos excipias, pertinaciter, vel ut adversarii dicunt, constanter sese opposuit; cujus rei argumento esse potest, quòd ipsimet Scriptores adversarii neminem crebriùs & vehementiùs, & ferè solum nobis Phocam tyrannum opponant: argumenta autem alia & superiùs, & multis aliis in locis proposita rem evincant adeò, ut usque ad Seculum VI. & VII. Romano Pontifici de Primatu litem Episcoporum propemodum nullus intenderit: post Seculum verò VII. fatentibus ipsis & dolentibus, ac vix non ringentibus Heterodoxis, Præsules in orbe Catholico univèrsi, unanimi consensu Romano Pontifici sese subjecerunt usque ad hanc nostram ætatem cum Episcopis Suffraganeis suis, quorum mul-

ta etiam hodie numeramus millia, ut nihil dicam de Præfibus, Abbatibus & Præsidibus aliis vel Clericorum vel Monachorum in tota Hierarchia Ecclesiastica, quod hercle instar perpetui miraculi jure merito admiramur & obstupescimus: non enim nisi divini digiti, aut brachii, seu dexteræ excelsi opus hoc esse censuerunt omnes illi, qui Statum Hierarchicum & Politicum probè sibi perspectos habuerunt: homines quippe suæmet natura liberi, præsertim in sublimiori gradu constituti, abhorrent plurimum à majorum dominorum jugo seu potestate. Reges idcirco etiam constanti didicerunt experientia, nihil difficilius esse, quàm amplissima & spatiosissima regere regna. Id etiam nôrunt omnes, hominum vires longissimè superare & excedere, pluribus Seculis non uni duntaxat, sed plurimis simulque diversis atque divisis populis unum imperare Imperatorem. Quod si igitur Romanus Pontifex imperavit jam per multa Secula Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, verbò, universæ Ecclesiæ per Imperia, Regna & Provincias diversissimas divisæ, hoc si quis *Dexteræ Excelsi* opus esse negaverit, talem ego non sanæ mentis hominem, sed bardum dixerim. Atque hoc ipsum novæ Reflexioni & argumento novo sternit viam ac campum: fit igitur

REFLEXIO XI.

ARGUMENTVM HISTORICVM VII. MAXL
ME EX HÜBNERO PRO PRIMATU ROM. PONT.
SUNT DEXTERÆ EXCELSI OPERA POST
SECULUM VII. ORBI EXHIBITA.

Repeto verba millies repetenda: si Romanus Pontifex imperavit per multa jam Secula Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis &c, verbo universæ Ecclesiæ, per Imperia, Regna & Provincias diversissimas divisæ, hoc si quis